

Malá neznámá

UDG

Za mnou další noc probdělá...
Toužím jen oči zavřít,
svítá, už svítá.
Zkousím složit to do rovnic.
Klesám od noci ke dnu
a sčítám,
odečítám.

Rovnice o dvou neznámých
a já v ní jsem, ty v ní scházíš,
ty v ní scházíš.
Jen tak zahýbám do ulic,
hledám to, co mi schází
a dýchám,
doufám a dýchám.

Já hledám, nevzdávám.
Jsi má, malá neznámá.

Klesám od noci ke dnu,
klesám od noci ke dnu,
ty v ní scházíš,
(Je ráno, nade mnou svítá.)
ty v ní scházíš.
(Jen málo naděje zbývá.)

Klesám od noci ke dnu,
klesám od noci ke dnu,
pořád níž,
(Je ráno, nade mnou svítá.)
pořád níž.
(Jen málo naděje zbývá.)

Čím víc hledám, tím víc jsi dál,
dýchám a vím
... něco nám brání,
(Je ráno, nade mnou svítá.)
... něco nám brání.
(Jen málo naděje zbývá.)

Jen tak, být spolu - ty a já.
Malá konstanta neznámá
zbývá,
(Je ráno, nade mnou svítá.)
do rovnic zbývá.
(Jen málo naděje zbývá.)

Já hledám, nevzdávám.
Jsi má, malá neznámá.
Já hledám, nevzdávám.
Jsi má, malá neznámá.

Já hledám, nevzdávám.
Jsi má, malá neznámá.
Já hledám, nevzdávám.
Jsi má, malá neznámá.
Tištěno z www.txp.cz